

[Victor Larsen.]

eller dog give en Antydning af, hvornaar denne Skat kan ventes. Jeg er ganske sikker paa, at det vilde interessere ikke blot denne Sal, men hele Landet ganske overordentligt, hvis den højtærede Minister vilde svare herpaa.

Med disse Bemærkninger kan jeg tilgive mit Partis velvillige Medvirken til Lovforslagets videre Fremme.

Robert Mikkelsen: Det er paa Forhaand givet, at en Særbeskatning af de Mennesker som af en eller anden Grund tjente mere, end de gjorde i 1936, i Løbet af nogle Aar i mange Tilfælde vil komme til at virke uretfærdigt og tilfældigt, og mit Parti finder det rimeligt, at denne Særbeskatning nu opsuges i den almindelige Indkomstbeskatning. Vi finder ogsaa, at Maaden, det er sket paa, er meget rimelig, og vi vil i Udvalget gerne forhandle nærmere om Enkeltheder, f. Eks. om det er rigtigt at standse Progressionen i Skatteskalaen ved 60 000 Kr.s Indtægt. Den Ændring, der er foretaget i Loven, giver mig saaledes ikke Anledning til videre Bemærkninger, men det betyder ikke, at vi er tilfredse med Lovforslaget, som det her i sin Helhed foreligger. Der er en Række af de Bestemmelser, der er optaget uændret fra gældende Lov, som vi kunde ønske anderledes; det drejer sig om Spørgsmaal af den største Betydning for Skatteyderne, og jeg haaber, at de vil kunne tages op til Drøftelse i Udvalget. Derfor skal jeg paa nærværende Tidspunkt kun ganske kort nævne dem.

Vi er i de senere Aar begyndt at komme bort fra det ældre System, hvorefter betalt Skat maa fradrages paa Selvangivelsen over Indkomsten. Der er allerede flere Indkomstskatter, der ikke saadan maa fradrages, og efter min Mening maa Tiden nu være inde til at bryde helt med dette gamle og temmelig urimelige System. Vi kender alle de Historier, der gaar om fantastiske Skatteprocenter, som er lige ved at overstige Indkomsten, og de er alle baserede netop paa, at Skatten ikke beregnes af den virkelige Indkomst, men af Indkomsten med Fradrag bl. a. af forrige Aars Skat. Staten har ingen Interesse i gennem sit Skattesystem at støtte denne forlorne Agitation, og det bør derfor bestemmes, at Skattebetalinger ikke mere kan fradrages i Indkomsten. Samtidig skal naturligvis Skattesatserne nedsættes, saaledes at det Beløb, der indgaar, bliver det samme, og saaledes, at Skatten kommer til at udgøre en væsentlig lavere Procent af de højere angivne Indkomster.

I Lovens § 1 ønsker vi en Ændring af Skatteskalaen, saaledes at Skatteprocenten nedsættes betydeligt for de helt lave Indtægter, og saaledes at der ogsaa sker Nedsættelse for Indkomstgrupperne op til Mellemklassen, idet vi ønsker Udligning ved Forhøjelse af Satsen for de store Indtægter. Jeg skal ikke nu fremsætte bestemte Forslag i denne Henseende; vi haaber, man vil kunne naa til Enighed om Ændringer efter denne Retningslinie i Udvalget, og vi vil her søge nærmere Oplysning om de finansielle Følger af de forskellige Ændringer, man kunde tænke sig.

Paa samme Maade ønsker vi, ligesom den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti, at Børnefradragene forøges, men heller ikke her skal jeg nu komme ind paa bestemte Tal.

I Lovforslagets § 2 kunde vi tænke os, at den Maksimalsats, som dør er anført, den højeste Procent af Indtægten, der kan medgaa til Skattebetaling, forhøjes fra 75 pCt. til 85 pCt. Denne Maksimalsats kommer jo kun til Anvendelse for overordentlig høje Indtægter eller ekstraordinære Indkomstforøgelser, og i det Tilfælde bliver der utvivlsomt alligevel tilstrækkeligt tilbage.

Med Hensyn til Aktieselskabsbeskatningen vil jeg foreløbig gerne stille det Spørgsmaal, om ikke en almindelig progressiv Indkomstbeskatning vilde være mere naturlig end den meget udviklede Beskatningsform, man efterhaanden er endt i, og om der ikke muligvis tages for meget Hensyn til det ret tilfældige Forhold mellem Aktiekapitalens Størrelse og den opnaaede Indtægt. For den private Skatteydere Vedkommende tages der som Regel intet Hensyn til, om Indtægten er opnaaet ved større eller mindre Formueindsats, og det staar mig ikke klart, om det er vel begrundet, at der i saa høj Grad, som Tilfældet er, tages saadanne Hensyn for Aktieselskabers Vedkommende. De Interesser, man kunde have af nyttige Reservefonds Dannelse, kunde tilgodeses paa mere hensigtsmæssig og mindre indviklet Maade, end det nu er Tilfældet.

Om Brugsforeningsskatten vil vi fra mit Partis Side gerne søge nærmere Oplysning i Udvalget, inden vi tager endelig Stilling til den Form, den har faaet, men jeg kan sige, at vor Indstilling til Spørgsmaalet om Brugsforeningsskatten i hvert Fald ikke gaar i den Retning, som den konservative Ordfører antydede for sit Vedkommende.

Til sidst skal jeg om Formueskatten